

<p>disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת-story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושי- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	--

Talmud Navigator

יבמות-האשה רבה	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ניסת ע"פ ב"ד תצא וכו'.													
ליתא למתני' מדתני בי מדרשא	זעירי:												
הורו בית דין ששקעה חמה ולבסוף זרחה - אין זו הוראה אלא טעות	דתני בי מדרשא:												
הוראה היא.	רב נחמן:												
תדע דהוראה היא, דבכל התורה כולה עד אחד לא מהימן, והכא מהימן, מ"ט? לאו משום דהוראה היא.	רב נחמן:												
תדע דטעות הוא, דאילו הורו ב"ד בחלב ובדם להיתירא, והדר חזו טעמא לאיסורא, כי הדרי ואמרי להיתירא - לא משגחינן להו, ואילו היכא דאתא עד אחד שרינא, אתו תרי אסרנא, כי הדר אתא עד אחרנא - שרינן לה, מ"ט? לאו משום דטעות הוא.	רבא:												
ואף ר' אליעזר סבר דטעות הוא													
יקוב הדין את ההר ותביא חטאת שמינה'	דתניא, ר' אליעזר:												
אי אמרת בשלמא דטעות הוא, משום הכי מתיא קרבן, אלא אי אמרת דהוראה היא, אמאי מתיא קרבן?													
ודלמא קסבר ר' אליעזר: יחיד שעשה בהוראת ב"ד - חייב													
א"כ מה יקוב הדין את ההר.													
הורוהו ב"ד להנשא כו'.													
מאי קלקלה?													
זינתה	רבי אליעזר:												
אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט.	רבי יוחנן:												
מאן דאמר זינתה, כל שכן אלמנה לכהן גדול													
מאן דאמר אלמנה לכהן גדול, אבל זינתה לא, מ"ט? דאמרה: אתון הוא דשויתין פנויה.													
תניא כוותיה דר' יוחנן:													
הורוהו ב"ד להנשא והלכה וקלקלה, כגון אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט - חייבת בקרבן על כל ביאה וביאה, דברי ר' אלעזר	[רבי אלעזר]												
קרבן אחד על הכל'	חכמים:												
שאם נשאת לחמשה בני אדם, שחייבת בקרבן על כל אחד ואחד, הואיל וגופין מוחלקין.	ומודים חכמים לר' אלעזר:												
האשה שהלך בעלה ובנה למדינת הים, ובאו ואמרו לה מת בעליך ואח"כ מת בנך ונשאת, ואחר כך אמרו לה חילוף היו הדברים - תצא, והולד ראשון ואחרון ממזר.													
אמרו לה מת בנך ואח"כ מת בעליך ונתייבמה, ואח"כ אמרו לה חילוף היו הדברים - תצא, והולד ראשון ואחרון ממזר.													
אמרו לה מת בעליך וניסת, ואח"כ אמרו לה קיים היה ומת - תצא, והולד ראשון ממזר, והאחרון אינו ממזר.													
אמרו לה מת בעליך ונתקדשה, ואחר כך בא בעלה - מותרת לחזור לו, אע"פ שנתן לה אחרון גט - לא פסלה מן הכהונה'													
את זו דרש רבי אלעזר בן מתניא:													
מאי ראשון ומאי אחרון?													
אילימא ראשון - לפני שמועה, ואחרון - לאחר שמועה													
ליתני: הולד ממזר													
משום דקבעי למיתני סיפא:													

מקרא- key: ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
--	--

יבמות-האשה רבה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמרו לה מת בעליך ונשאת, ואח"כ א"ל קיים היה ומת - הראשון ממזר והאחרון אינו ממזר	[סיפא]											◊	צב.
תנא נמי רישא ראשון ואחרון ממזר.												!	צב.
אין קדושין תופסין בחייבי לאוין	ת"ר: זו דברי ר"ע, שהיה אומר:											◊	צב.
אין ממזר מיבמה.	אבל חכמים אומרים:											◊	צב.
ולימא: אין ממזר מחייבי לאוין												⚡	צב.
האי תנא הך תנא דר"ע הוא												!	צב.
מחייבי לאוין דשאר הוי ממזר, מחייבי לאוין גרידי לא הוי ממזר.	דאמר: [תנא דר"ע]											!	צב.
מנין שאין קדושין תופסין ביבמה? שנאמר: (דברים כ"ה) לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר, לא תהא בה הויה לזר	רב יהודה אמר רב:											◊	צב:
בעניותינו צריכה גט	שמואל:											◊	צב:
מספקא ליה לשמואל, האי לא תהיה אשת המת - אי ללאו הוא דאתא, אי דלא תפסי בה קדושין הוא דאתא.												◊	צב:
הלכה כוותיה דשמואל.	רב מרי בר רחל לרב אשי, הכי אמר אמימר:											◊	צב:
השתא דאמר אמימר הלכתא כוותיה דשמואל, אם היה יבמה כהן - חולץ לה ושריא ליה.	רב אשי:											◊	צב:
איתגורי - איתגר? א"כ מצינו חוטא נשכר												⚡	צב:
אלא, אם היה יבמה ישראל - נותן לה שני גט והותרה לו.												◊	צב:
יבמה - קדושין אין בה, נשואין יש בה.	רב גידל אמר רב חייא בר יוסף אמר רב:											◊	צב:
אי קדושין אין בה, נשואין נמי אין בה												⚡	צב:
אימא: קדושין ונשואין אין בה.												!	צב:
ואיבעית אימא: מאי נשואין יש בה? בזנות, כדרב המנונא												!	צב:
שומרת יבם שזינתה - אסורה ליבמה.	דא"ר המנונא:											!	צב:
ואי בעית אימא, לעולם כדאמרן מעיקרא: קדושין אין בה, נשואין יש בה, דמיחלפא באשה שהלך בעלה למדינת הים.												!	צב:
אין קדושין תופסין ביבמה.	רבי ינאי - בחבורה נמנו וגמרו:											◊	צב:
רבי, לא משנתנו היא זו?	אמר ליה רבי יוחנן:											⚡	צב:
האומר לאשה: הרי את מקודשת לי לאחר שאתגייר, לאחר שתתגיירי, לאחר שאשתחרר, לאחר שתשתחררי, לאחר שימות בעליך, לאחר שתמות אחותיך, או לאחר שיחלוץ לך יבמך - אינה מקודשת	דתנן:											⚡	צב:
אי לאו דדלאי לך חספא, מי משכחת מרגניתא תותיה.	א"ל: [רבי ינאי]											!	צב:
אי לאו דקלסך גברא רבה, הוא אמינא לך אנא: מתניתין רבי עקיבא היא	א"ל ריש לקיש:											!	צב:
אין קדושין תופסין בחייבי לאוין.	דאמר: [רבי עקיבא]											!	צב:
ואי ר"ע, כי אמר לה לאחר שיחלוץ לך יבמך, ליתפסי בה קדושין דהא שמעינן ליה לרבי עקיבא												⚡	צב:
אדם מקנה דבר שלא בא לעולם	דאמר: [רבי עקיבא]											⚡	צב:
קונם שאני עושה לפיך - אין צריך להפר	דתנן: [ת"ק]											⚡	צב:
יפר, שמא תעדיף עליו יותר מן הראוי לן	רבי עקיבא:											⚡	צב:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

יבמות-האשה רבה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
באומרת יקדשו ידי לעושיהם, דידים איתנהו בעלמא.	הא איתמר עלה, א"ר הונא בריה דרב יהושע:											◊	גג.
ופליגא דרב נחמן בר יצחק												■	גג.
רב הונא כרב, ורב כרבי ינאי, ורבי ינאי כרבי חייא, ור' חייא כרבי, ורבי כרבי מאיר, ור"מ כרבי אליעזר בן יעקב, ור' אליעזר בן יעקב כר' עקיבא	דאמר רב נחמן בר יצחק:											■	גג.
אדם מקנה דבר שלא בא לעולם.	דאמר: [רבי עקיבא]											■	גג.
רב הונא מאי היא?												^	גג.
המוכר פירות דקל לחברו, אמר רב הונא: עד שלא באו לעולם - יכול לחזור בו, משבאו לעולם - אין יכול לחזור בו	דאיתמר: [רב הונא]											■	גג.
אף משבאו לעולם יכול לחזור בו.	רב נחמן:											■	גג.
מודינא, דאי שמיט ואכיל - לא מפקינן מיניה.	אמר רב נחמן:											!	גג.
רב:												■	גג.
האומר לחברו שדה זו שאני לוקח, לכשאקנה קנויה לך מעכשיו קנה.	דאמר רב הונא אמר רב:											■	גג.
רבי ינאי כרבי חייא:												■	גג.
דרבי ינאי הוה ליה אריסא דהוה מייתי ליה כנתא דפירי כל מעלי שבתא, ההוא יומא נגה ליה ולא אתא, שקל עשר מפירי דביתיה עלייהו אתא לקמיה דרבי חייא												○	גג.
שפיר עבדת	א"ל: [רבי חייא]											■	גג.
(דברים י"ד) למען תלמד ליראה את ה' אלהיך כל הימים - אלו שבתות ויו"ט	דתניא:											■	גג.
למאי הלכתא?												^	גג.
אילימא לעשורי ומיכל												!	גג.
איצטריך קרא למישרי טלטול דרבנן?												?	גג.
אלא לאו כי האי גוונא?												■	גג.
והא אקרוין בחלמא קנה רצון, מאי לאו הכי קאמרי לי: (מלכים ב' י"ח) הנה בטחת לך על משענת הקנה הרצון הזה	אמר ליה: [רבי ינאי]											⚡	גג.
לא, הכי קאמרי לך: (ישעיהו מ"ב) קנה רצון לא ישבור ופשתה כהה לא יכבנה.	[רבי חייא]											!	גג.
רבי:												■	גג.
(דברים כ"ג) לא תסגיר עבד אל אדוניו - ר' אומר: בלוקח עבד על מנת לשחררו הכתוב מדבר	דתניא: [רבי]											■	גג.
היכי דמי?												^	גג.
דכתב ליה לכשאקחך הרי עצמך קנוי לך מעכשיו.	רב נחמן בר יצחק:											!	גג.
רבי מאיר:												■	גג.
האומר לאשה: הרי את מקודשת לי לאחר שאתגייר, לאחר שתתגיירי, לאחר שאשתחרר, לאחר שתשתחררי, לאחר שימות בעליך, לאחר שתמות אחותיך, לאחר שיחלוץ לך יבמיך - אינה מקודשת מקודשת.	דתנן: [ת"ק]											◆	גג.
רבי אליעזר בן יעקב:	רבי מאיר:											◆	גג.
אפ"ל אם אמר פירות ערוגה זו תלושים יהו תרומה על פירות ערוגה מחוכרים, או פירות ערוגה מחוכרים על פירות זו תלושין לכשיביאו שלישי ויתלשו, והביאו שלישי ונתלשו - דבריו קיימין.	דתניא, יתר על כן אמר ר' אליעזר בן יעקב:											■	גג.
ר' עקיבא:												■	גג.
קונם שאני עושה לפיך - אינו צריך להפרי'	דתנן: [ת"ק]											◆	גג.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-האשה רבה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	רבי עקיבא:											◇
יפר, שמא תעדיף עליו יתר מן הראוי לו.	בעו מיניה מרב ששת:											◇
עד אחד ביבמה, מהו? טעמא דעד אחד - משום דמילתא דעבידא לאיגלווי לא משקר, והכא נמי לא משקר, או דלמא טעמא דעד אחד - משום דאיהי דייקא ומינסבא, והכא כיון דזימנין דרחמא ליה - לא דייקא ומינסבא?	אמר להו רב ששת:											!
תניתוה:	[תנן]											!
אמרו לה מת בנך ואח"כ מת בעליך ונתייבמה, ואחר כך אמרו לה חילוף הדברים - תצא, והולד ראשון ואחרון ממזר?	היכי דמי?											!
אילימא תרי ותרי	מאי חזית דסמכת אהני? סמוך אהני ועוד, ממזר, ספק ממזר הוא											!
וכ"ת לא דק	הראשון ממזר והאחרון אינו ממזר											!
ש"מ דוקא קתני	אלא לאו ש"מ חד, וטעמא דאתו בי תרי אכחשוה, הא לאו הכי מהימן.											!
איכא דאמר:	הא לא תיבעי לך, דאפילו איהי נמי מהימנא											!
דתנן:	האשה שאמרה מת בעלי - תנשא מת בעלי - תתייבם,											!
כי תיבעי לך - למישרי יבמה לעלמא, מ"ט דעד אחד? משום דמילתא דעבידא לאיגלווי לא משקר, הכא נמי לא משקר, או דלמא טעמא דעד אחד - משום דאיהי דייקא ומינסבא, והא לא דייקא ומינסבא, דמינסא הוא דסניא ליה?	אמר להו רב ששת:											!
תניתוה:	[תנן]											!
אמרו לה מת בעליך ואח"כ מת בנך ונשאת, ואח"כ אמרו לה חילוף היו הדברים - תצא, והולד ראשון ואחרון ממזר?	היכי דמי?											!
אילימא תרי ותרי	מאי חזית דסמכת אהני? סמוך אהני ועוד, ממזר, ספק ממזר הוא											!
וכ"ת לא דק	הראשון ממזר והאחרון אינו ממזר											!
ש"מ דדוקא קתני	אלא לאו חד, וטעמא דאתו בי תרי אכחשוה, הא לאו הכי מהימן											!
לעולם תרי ותרי	וכדאמר רב אחא בר מניומי:											!
בעדי הזמה	הכא נמי בעדי הזמה.											!
אין האשה נאמנת לומר מת יבמי שאנשא, ולא מתה אחותי שאכנס לביתה?	היא ניהי דלא מהימנא, הא עד אחד מהימן											!
וליטעמיד, אימא סיפא:	אין האיש נאמן לומר מת אחי שאיבם את אשתו, ולא מתה אשתי שאשא את אחותה?											!
[סיפא]												!

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

יבמות-האשה רבה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הוא ניהו דלא מהימן, הא עד אחד מהימן? בשלמא גבי אשה, משום עיגונא אקילו בה רבנן, אלא גבי איש מאי איכא למימר?												ז	ז
אלא כי איצטריך - לר"ע איצטריך, סד"א, הואיל וא"ר עקיבא יש ממזר מחייבי לאוין, אימא חיישא אקלקולא דזרעא ודייקא, קמ"ל													ז
עד אחד נאמן ביבמה מק"ו, לאיסור כרת התרת, לאיסור לאו לא כל שכן.	רבא:												ז
היא עצמה תוכיה, דלאיסור כרת התרת, לאיסור לאו לא התרת ואלא איהי מ"ט לא מהימנא? דכיון דזימנין דסניא ליה לא דייקא ומינסבא, עד אחד נמי, דכיון דזמנין דסניא ליה לא דייקא ומינסבא.	א"ל ההוא מרבנן לרבא:												ז
זה מדרש דרש רבי אלעזר בן מתיה וכו'.													■
הוה ליה לר' אלעזר למדרש ביה מרגינתא, ודרש ביה חספא.	רב יהודה אמר רב:												■
מאי מרגינתא?													^
(ויקרא כ"א) ואשה גרושה מאישה - אפילו לא נתגרשה אלא מאישה פסולה לכהונה, והיינו ריח הגט דפוסל בכהונה.	דתניא:												■
מי שהלכה אשתו למדה", באו ואמרו לו מתה אשתך ונשא את אחותה, ואח"כ באת אשתו - מותרת לחזור לו ומותר בקרובות שניה, ושניה מותרת בקרוביו ואם מתה ראשונה - מותר בשניה.													■
אמרו לו מתה אשתו ונשא את אחותה, ואחר כך אמרו לו קיימת היתה ומתה - הולד ראשון ממזר, והאחרון אין ממזר													■
כל שפוסל ע"י אחרים - פוסל ע"י עצמו, וכל שאין פוסל ע"י אחרים - אינו פוסל ע"י עצמו.	רבי יוסי:												■
ואע"ג דאזיל אשתו וגיסו למדינת הים, דאהני הני נשואים דקמיתסרא אשת גיסו אגיסו, אפ"ה אשת גיסו אסירא, אשתו שריא, ולא אמרינן מתוך שנאסרה אשת גיסו אגיסו תיאסר אשתו עליו.													■
לימא, מתניתין דלא כר"ע, דאי ר"ע, הויה לה אחות גרושתן													ז
כל עריות שכתורה אין צריכות הימנו גט, חוץ מאשת איש שנשאת על פי ב"ד	דתניא: [ת"ק]												■
מוסיף אף אשת אח ואחות אשה	רבי עקיבא:												■
וכיון דאמר ר"ע בעיא גט, ממילא איתסרא עליה, דהויה לה אחות גרושתן													ז
האי אשת אח היכי דמי? כגון שקדש אחיו את האשה והלך למדינת הים, ושמע שמת אחיו ועמד ונשא את אשתו, דאמרי אינשי: הך קמא תנאה הוה ליה בקידושין, והאי שפיר נסיב. והאי אחות אשה נמי היכי דמי? כגון שקידש את אשה והלכה למדינת הים, ושמע שמתה, עמד ונשא את אחותה, דאמרי אינשי: הך קמייתא תנאי הוה ליה בקדושיה, והאי שפיר נסיב	ולאו איתמר עלה, א"ר גידל א"ר חייא בר יוסף אמר רב:												■
אלא נשואין, מי איכא למימר תנאה הוה ליה בנשואין.													■
אי ר' עקיבא, ליתני נמי חמותו, דהא שמעינן ליה לר"ע	רב אשי לרב כהנא:												ז
חמותו לאחר מיתה לאו בשרפה	דאמר: [רבי עקיבא]												■
(ויקרא כ') באש ישרפו אותו ואתהן - אותו ואת אחת מהן, דברי ר' ישמעאל	דתניא: [רבי ישמעאל]	◆											■
אותו ואת שתיהן	רבי עקיבא:	◆											■
בשלמא לאביי													ז
משמעות דורשין איכא בינייהו	דאמר: [אביי]	◆											■
חדא כתיב	דרכי ישמעאל סבר:	◆											■
תרתיה כתיב	ורבי עקיבא סבר:	◆											■
שפיר													ז
אלא לרבא													ז
חמותו לאחר מיתה איכא בינייהו	דאמר: [רבא]	◆											■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-האשה רבה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ליתני נמי חמותן									‡				צה.
נהי דמיעטה קרא משרפה, מאיסורא מי מעטה קרא.	אמר ליה: [רב כהנא]								!				צה.
ותאסר בשכיבה דאחותה, מידי דהוה אאשה שהלך בעלה למ"ה												‡	צה.
לא דמי, אשתו דבמזיד אסירא מדאורייתא, בשוגג גזרו בה רבנן, אחות אשה דבמזיד לא אסירא מדאורייתא, בשוגג לא גזרו בה רבנן.												!	צה.
ומנלן דלא אסירא?												^	צה.
(בדמבר ח') אותה - אותה שכיבתה אוסרתה, ואין שכיבת אחותה אוסרתה, שיכול והלא דין הוא: ומה במקום שבא על איסור קל - נאסר האוסר, מקום שבא על איסור חמור - אינו דין שנאסר האוסר	דתניא:											!	צה.
לא נחלקו בית שמאי ובית הלל בבא על חמותו שפוסל את אשתו, על מה נחלקו? בבא על אחות אשתו:	רבי יהודה:											■	צה.
פוסל	שב"ש אומרים:											◆	צה.
לא פוסל	וב"ה אומרים:											◆	צה.
לא נחלקו ב"ש וב"ה בבא על אחות אשתו שלא פוסל את אשתו, על מה נחלקו? בבא על חמותו:	רבי יוסי:											■	צה.
פוסל	שב"ש אומרים:											◆	צה.
לא פוסל	וב"ה אומרים:											◆	צה.
לפי שבתחלה הוא מותר בכל הנשים שבעולם והיא מותרת בכל האנשים שבעולם, קדשה - הוא אוסרה והיא אסרתו, מרובה איסור שאסרה מאיסור שאסרתהו, שהוא אסרה בכל אנשי שבעולם והיא לא אסרתהו אלא בקרובותיה, והלא דין הוא: ומה הוא שאסרה בכל אנשים שבעולם, שגגה באסור לה - אינה נאסרת במותר לה, היא שלא אסרתהו אלא בקרובותיה, שגג באסור לו - אינו דין שלא נאסר לו במותר לו												■	צה.
וזה הדין לשוגג, למזיד מניין?												^	צה.
ת"ל: אותה - אותה שכיבתה אוסרתה, ואין שכיבת אחותה אוסרתה.												!	צה.
מאי טעמא דרבי יהודה? דכתיב: (ויקרא כ') באש ישרפו אותו ואתהו, וכי כל הבית כולו בשרפה? אם אינו ענין לשרפה, תנהו ענין לאיסורא.	רבי אמי אמר ריש לקיש:											■	צה.
אין הלכה כרבי יהודה.	רב יהודה אמר שמואל:											■	צה.
ההוא דעבד איסורא בחמתיה, אתיה רב יהודה נגדיה, אמר ליה: אי לאו דאמר שמואל אין הלכה כרבי יהודה, אסריתה עלך איסורא דעלם.												o	צה.
מאי איסור קל?												^	צה.
מחזיר גרושתו משנשאת, בא עליה האי - אסרה עליה דהאי, בא עליה אידיך - אסרה עליה דהאי.	רב חסדא:											!	צה.
מה למחזיר גרושתו משנשאת - שכן נטמא הגוף, ואיסורה ברוב, ואיסורה איסור עולם												‡	צה.
יבמה.	אלא אמר ר"ל:											!	צה.
יבמה למאן?												^	צה.
אילימא לאחר, וכדרב המנונא												!	צה.
שומרת יבם שזינתה אסורה ליבמה	דאמר רב המנונא:											! ■	צה.
מה ליבמה - שכן נטמא הגוף, ואיסורה ברוב												‡	צה.
אלא יבמה לאחין, עבד בה מאמר האי - אסרה עליה דהאי, בא עליה אידיך - אסרה עליה דהאי.												!	צה.
מאי איריא שבא עליה שני? אפ"ל עבד בה נמי מאמר												‡	צה.
הא לא קשיא, כר"ג												!	צה.
אין מאמר אחר מאמר.	דאמר: [רבי גמליאל]											! ■	צה.

<p>disputants-חולקים ♦</p> <p>◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment</p> <p>○ מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>מימרא-statement ■</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראיה-proof</p>
--	---

יבמות-האשה רבה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אלא, אפילו נתן לה גט, ואפילו חליץ לה												⚡	◊	צה.
סוטה.	אלא אמר רבי יוחנן:											!	◊	צה.
סוטה למאן?												^		צה.
אילימא לבעל												!		צה.
בא עליה בעל אסרה עליה דבועל, מאי איריא בא עליה? אפילו נתן לה גט, ואפילו אמר אין אני משקה												⚡		צה.
אלא סוטה לבועל												!	◊	צה.
האי איסור קל הוא? איסור חמור הוא, דהיינו אשת איש												⚡	◊	צה.
אשת איש	אלא אמר רבא:											!	◊	צה:
אשת איש	וכן כי אתא רבין א"ר יוחנן:											!		צה.
ומאי קרי לה איסור קל?												^		צה.
שאין האוסרה אוסרה כל ימיו.												!	◊	צה.
אשת איש ומה במקום הבא על איסור קל שאין האוסרה אוסרה כל ימיו - נאסר האוסר, הבא על איסור חמור שהאוסרה אוסרה כל ימיו - אינו דין שנאסר האוסרה ת"ל: אותה - אותה שכיבתה אוסרתה, ואין שכיבת אחותה אוסרתה.	תניא נמי הכי, אבא חנן אמר משום רבי אלעזר:											■		צה.
כל שפוסל וכו'.	רבי יוסי:												■	צה.
מאי קאמר ר' יוסי?													^	צה.
אילימא דקאמר תנא קמא: דאזיל אשתו וגיסו למדינת הים, אשת גיסו אסירא ואשתו שריא וקא"ל רבי יוסי: כי היכי דאשתו שריא, אשת גיסו נמי שריא													!	צה.
אי הכי, כל שאין פוסל ע"י אחרים אין פוסל ע"י עצמו, כל שאין פוסל ע"י עצמו אינו פוסל ע"י אחרים מיבעיא ליה													⚡	צה.
ואלא כי היכי דאשת גיסו אסירא, אשתו נמי אסירא													!	צה.
התינה כל שפוסל, כל שאינו פוסל מאי עבידתיה?													⚡	צה.
ניסת ע"פ ב"ד - תצא ופטורה מן הקרבן, על פי עדים - תצא וחיבת בקרבן, יפה כחו של ב"ד שפטרה מן הקרבן	א"ר אמי, ארישא:												!	צה.
ל"ש על פי עדים דאשת גיסו שריא, ול"ש ע"פ בית דין - דאשת גיסו אסירא	וקאמר ת"ק:											♦	!	צה.
על פי בית דין דפוסל על ידי אחרים - פוסל על ידי עצמו, על פי עדים דאינו פוסל על ידי אחרים - אינו פוסל על ידי עצמו.	וקאמר ליה רבי יוסי:											♦	!	צה.
הא דאזלי ארוסתו וגיסו, הא דאזלי אשתו וגיסו	רבי יצחק נפחא אמר, לעולם אסיפא:												!	צה.
לא שנא אשתו וגיסו ולא שנא ארוסתו וגיסו, אשת גיסו אסירא ואשתו שריא	וקאמר ת"ק:											♦		צה.
אשתו וגיסו דליכא למימר תנאה הוה ליה בנשואין, דאינו פוסל על ידי אחר - אינו פוסל על ידי עצמו, ארוסתו וגיסו דאיכא למימר תנאה הוה ליה בקידושין, ופוסל על ידי אחרים - אף פוסל על ידי עצמו.	וקאמר ליה רבי יוסי:											♦		צה.
הלכה כרבי יוסי.	רב יהודה אמר שמואל:												■	צה.
ומי אמר שמואל הכי?	מתקיף לה רב יוסף:												⚡	צה.
יבמה - רב אמר: הרי היא כאשת איש	והאתמר: [רב]												⚡	צה.
אינה כאשת איש	שמואל:												⚡	צה.
כגון שקדש אחיו את האשה והלך לו למדינת הים, ושמע שמת אחיו ועמד ונשא את אשתו	ואמר רב הונא:												⚡	צה.
הרי היא כאשת איש ואסורה ליבם	דרב אמר:											♦	⚡	צה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-האשה רבה	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ		
אינה כאשת איש ושריא ליה	ושמואל אמר:								♣															צה:
וממאי דכי אמר שמואל הלכה כרבי יוסי - אדרבי יצחק נפחא קאמר? דלמא אדרבי אמי קאמר	א"ל אביי:								!															צה:
ואי נמי אדרבי יצחק נפחא, ממאי דאפוסל? ודלמא אינו פוסל									!															צה:
אי נמי, ממאי דאיתא לדרב הונא? דלמא ליתא דרב הונא כלל, ובדרב המנונא קמפלגי									!															צו:
שומרת יבם שזינתה אסורה ליבמה	דאמר רב המנונא:								!															צו:
הרי היא כאשת איש ומיפסלא בזנות	דרב אמר:								!	♣														צו:
אינה כאשת איש ולא מיפסלא בזנות	ושמואל אמר:								!	♣														צו:
וא"נ, בקדושין תופסין ביבמה קמפלגי									!															צו:
הרי היא כאשת איש ולא תפסי בה קדושין	דרב אמר:								!	♣														צו:
אינה כאשת איש ותפסי בה קדושין.	ושמואל אמר:								!	♣														צו:
והא אפליגו בה חדא זימנא									?															צו:
חדא מכלל דחברתה איתמר.									!															צו:
אמרו לו מתה אשתך - ונשא אחותה מאביה, מתה - ונשא אחותה מאמה, מתה - ונשא אחותה מאביה, מתה - ונשא אחותה מאמה, ונמצאו כולן קיימות - מותר בראשונה ובשלישית ובחמישית ופטרות צרותיהן, ואסור בשניה וברביעית, ואין ביאת אחת מהן פותרת צרתה ואם בא על השניה לאחר מיתת הראשונה - מותר בשניה וברביעית ופטרות צרותיהן, ואסור בשלישית ובחמישית, ואין ביאת אחת מהן פותרת צרתה.																								צו:
בן תשע שנים ויום אחד - הוא פוסל ע"י אחיו, והאחין פוסלין על ידו, אלא הוא פוסל תחלה, והאחין פוסלין תחלה וסוף כיצד? בן תשע שנים ויום אחד שבא על יבמתו - פסל ע"י אחיו, באו עליה אחין ועשו בה מאמר, נתנו גט או חלצו - פוסלין על ידו.																								צו:
אטו כולהו לאו לאחר מיתת ראשונה נינהו?									?															צו:
לאחר מיתת ראשונה ודאי.	רב ששת:								!															צו:
בן תשע שנים וכו'.																								צו:
בן תשע שנים ויום אחד תחלה פסיל, בסוף לא פסיל?									?															צו:
העושה מאמר ביבמתו, ואח"כ בא אחיו שהוא בן ט' שנים ויום אחד עליה - פסלה	והתני רב זביד ב"ר אושעיא:								!															צו:
ביאה פסיל אפילו בסוף, מאמר - תחלה פסיל, בסוף לא פסיל.	אמרי:								!															צו:
וביאה אפילו בסוף פסיל?									?															צו:
אלא שהוא פוסל תחלה, והן תחלה וסוף, כיצד? בן תשע שנים ויום אחד שבא על יבמתו וכו'	והא קתני:								?															צו:
חסורי מיחסרה והכי קתני:																								צו:
בן תשע שנים ויום אחד - הוא פוסל תחלה, והן פוסלין תחלה וסוף, בד"א - במאמר, אבל ביאה פוסלת אפילו בסוף כיצד? בן ט' שנים ויום אחד הבא על יבמתו - פסל ע"י אחיו.																								צו:
ומי אית ליה מאמר כלל ע"י אחין?									?															צו:
בן ט' שנים ויום אחד - הוא פוסל בדבר אחד, והאחין פוסלין על ידו בארבעה דברים - הוא פוסל ע"י אחין בבדיה, והאחין פוסלין על ידו בבדיה, במאמר, בגט, בחליצה	והתניא:								?															צו:
ביאה דפסלה בין בתחלה בין בסוף - פסיקא ליה, מאמר דבתחילה פסיל בסוף לא פסיל - לא פסיקא ליה.									!															צו:
יש לו גט.	איתמר נמי, אמר רב יהודה אמר שמואל:																							צו:
יש לו מאמר.	וכן אמר רב תחליפא בר אבימי:																							צו:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה	statement-מימרא ⚡ קושיא- ^ שאלה- ! תירוץ- answer- proof-ראיה
מקרא-key:	

יבמות-האשה רבה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יש לו גט ויש לו מאמר, דברי ר"מ.	תניא נמי הכי:											
וסבר ר"מ יש לו גט?												
עשו ביאת בן תשע כמאמר בגדול	והתניא: [ת"ק]											
עשו חליצת בן תשע כגט בגדול	רבי מאיר:											
ואם איתא, ליתני כגיטן												
אית ליה וזוטר	רב הונא בריה דרב יהושע:											
אין גט אחר גט	לר"ג דאמר:											
ה"מ בגדול אחר גדול וקטן אחר קטן, אבל גדול אחר קטן מהני												
יש גט אחר גט	לרבנן דאמרי:											
ה"מ בגדול אחר גדול או בקטן אחר קטן, אבל קטן אחר גדול לא מהני.												
בן ט' שנים ויום אחד שבא על יבמתו, ואח"כ בא עליה אחיו שהוא בן ט' שנים ויום אחד - פוסל על ידו	[ת"ק]											
לא פוסל.	רבי שמעון:											
בן ט' שנים ויום אחד שבא על יבמתו ואח"כ בא על צרתה - פוסל על ידי עצמו	[ת"ק]											
לא פוסל.	רבי שמעון:											
אם ביאה ראשונה ביאה - ביאה שנייה אינה ביאה, ואם ביאה ראשונה אינה ביאה - ביאה שנייה נמי אינה ביאה.	תניא, אמר להם רבי שמעון לחכמים:											
מתניתין דלא כבן עזאי												
יש מאמר אחר מאמר בשני יבמין ויבמה אחת, ואין מאמר אחר מאמר בשתי יבמות ויבם אחד.	דתניא, בן עזאי:											
בן תשע שנים ויום אחד שבא על יבמתו ומת - חולצת ולא מתייבמת.												
נשא אשה ומת - הרי זו פטורה.												
בן תשע שנים ויום אחד שבא על יבמתו, ומשהגדיל נשא אשה אחרת ומת, אם לא ידע את הראשונה משהגדיל - הראשונה חולצת ולא מתייבמת, והשנייה או חולצת או מתייבמת	[ת"ק]											
מייבם לאי זו שירצה, וחולץ לשנייה.	רבי שמעון:											
אחד שהוא בן ט' שנים ויום אחד, ואחד שהוא בן עשרים שלא הביא שתי שערות.												
הא דאמור רבנן: זיקת שני יבמין - מיחליץ הלצה, יבומי לא מיבמה, לא תימא היכא דאיכא צרה, דאיכא למגזר משום צרה, דהא הכא ליכא צרה, מיחליץ הלצה, יבומי לא מיבמה.	רבא:											
נשא אשה ומת כו'.												
תנינא להא דתנו רבנן:												
שוטה וקטן שנשא ומתו - נשותיהן פטורות מן החליצה ומן הייבום.	[ת"ר]											
בן תשע וכו' משהגדיל וכו'.												
ויעשו ביאת בן ט' כמאמר בגדול, ותדחה צרה מיבום												
לא עשו ביאת בן ט' כמאמר בגדול	רב:											
עשו ועשו	שמואל:											
עשו ועשו.	וכן א"ר יוחנן:											
ויעשן												

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-האשה רבה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	[רבי יוחנן]											
תנאי היא, הך תנא דארבעה אחין גזר משום צרה, ואשמעינן בגדול וה"ה בקטן, והאי דאמר גדול? משום דבגדול קאי' והאי תנא דהכא סבירא ליה עשו, ולא גזר משום צרה, ואשמעינן בקטן והוא הדין בגדול, והאי דקאמר בקטן? דבקטן קאי.												צו:
אזל ר' אלעזר אמר לשמעתיא בי מדרשא, ולא אמרה משמיה דר' יוחנן.												צו:
שמע רבי יוחנן, איקפד.												צו:
עול לגביה רבי אמי ור' אסי, אמרו ליה: לא כך היה המעשה בבית הכנסת של טבריא, בנגר שיש בראשו גלוסטרא שנחלקו בו רבי אלעזר ורבי יוסי, עד שקרעו ספר תורה בחמתן?												צו:
קרעו ס"ד?												צו:
אלא אימא: שנקרע ס"ת בחמתן												צו:
והיה שם רבי יוסי בן קיסמא, אמר: תמיה אני אם לא יהיה בית הכנסת זו עבודת כוכבים וכן הוה.												צו:
הדר איקפד טפי, אמר: חברותא נמי												צו:
עול לגביה ר' יעקב בר אידי, א"ל: (יהושע י"א) כאשר צוה ה' את משה עבדו כן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע לא הסיר דבר מכל אשר צוה ה' את משה, וכי על כל דבר שאמר יהושע היה אומר להם כך אמר לי משה? אלא יהושע יושב ודורש סתם, והכל יודעין שתורתו של משה היא, אף ר' אלעזר תלמידך יושב ודורש סתם, והכל יודעין כי שלך היא.												צו:
אמר להם: מפני מה אי אתם יודעין לפייס כבן אידי חברינן												צו:
ורבי יוחנן מ"ט קפיד כולי האי												צו:
מאי דכתיב (תהלים ס"א) אגורה באהלך עולמים? וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעוה"ז	דאמר רב יהודה אמר רב:											צו:
כל ת"ח שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה, שפתותיו דובבות בקבר.	דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:											צו:
מאי קראה? (שיר השירים ז') וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים, ככומר של ענבים, מה כומר של ענבים - כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמידי חכמים - כיון שאומרים דבר שמועה מפיהם בעוה"ז, שפתותיהם דובבות בקבר.	ר' יצחק בן זעירא, ואיתימא שמעון נזירא:											צו:
אחד בן ט' שנים וכו'.												צו:
בן עשרים שנה שלא הביא שתי שערות - יביאו ראייה שהוא בן עשרים והוא הסריס, לא חולץ ולא מייבם. בת עשרים שנה שלא הביאה שתי שערות - יביאו ראייה שהיא בת עשרים והיא האילונית, לא חולצת ולא מתייבמת	ורמינהו:											צו:
והוא שנולדו לו סימני סריס.	הא אתמר עלה, א"ר שמואל בר יצחק אמר רב:											צו:
דיקא נמי	רבא:											צו:
והוא הסריס	דקתני:											צו:
שמע מינה.												צו:
וכי לא נולדו לו סימני סריס עד כמה?												צו:
עד רוב שנותיו.	תני דבי רבי חייא:											צו:
כי אתו לקמיה דרבא, אי כחוש, אמר להו: זילו אבריהו, ואי בריא, אמר להו: זילו אכחשוהו, דהני סימנין, זמנין דנתרי מחמת כחישותא, וזמנין דנתרי מחמת בריותא.	[רבא]											צו:
הדרן עלך האשה רבה.												צו:

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	--

Talmud Navigator

יבמות-נושאים על האנוסה	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
נושאים על האנוסה ועל המפתה.																	צ.ז.
האונס והמפתה על הנשואה - חייב.																	צ.ז.
נושא אדם אנוסת אביו ומפותת אביו, אנוסת בנו ומפותת בנו	[ת"ק]																צ.ז.
אוסר באנוסת אביו ומפותת אביו.	רבי יהודה:																צ.ז.
תנינא להא דת"ר:																	צ.ז.
אנס אשה - מותר לישא בתה, נשא אשה - אסור לישא בתה.	[ת"ר]																צ.ז.
הנטען מן האשה - אסור באמה ובבתה ובאחותה	ורמינהו:																צ.ז.
מדרבנן.																	צ.ז.
וכל היכא דאיכא איסורא מדרבנן, תני נושאים לכתחלה?																	צ.ז.
כי תנן מתניתין - לאחר מיתה.																	צ.ז.
מנא הני מילי?																	צ.ז.
בכולן נאמר שכיבה וכאן נאמר קיחה, לומר לך, דרך ליקוחין אסרה תורה.	דת"ר:																צ.ז.
אלא מעתה, גבי אחותו דכתיב: (ויקרא כ') איש אשר יקח את אחותו בת אביו או בת אמו, הכי נמי דרך קיחה הוא דאסור, דרך שכיבה שרי?	רב פפא לאביי:																צ.ז.
ליקוחין כתיבי בתורה סתם, הראוי לקיחה - קיחה, הראוי לשכיבה - שכיבה.	א"ל: [אביי]																צ.ז.
אנס אשה מותר לישא בתה - מהכא, כתיב: (ויקרא י"ח) ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה, הא בת בנה דידה ובת בתה דידה גלי, וכתיב: ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח, הא כיצד? כאן באונסין, כאן בנשואין.	רבא:																צ.ז.
איפוך אנא																	צ.ז.
ערויות שאר כתיב בהו, בנשואין איכא שאר, באונסין ליכא שאר.																	צ.ז.
רבי יהודה אוסר באנוסת אביו וכו'.																	צ.ז.
מאי טעמא דרבי יהודה? דכתיב: (דברים כ"ג) לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו, כנף שראה אביו לא יגלה. וממאי דבאנוסה כתיב? דכתיב מעילויה דקרא: (דברים כ"ב) ונתן האיש השוכב עמה לאבי הנערה חמשים כסף.	רב גידל אמר רב:																צ.ז.
ורבנן?																	צ.ז.
אי הוה סמיך ליה - כדקאמרת, השתא דלא סמיך ליה - מיבעי ליה לכדרב ענן	[רבנן]																צ.ז.
בשומרת יבם של אביו הכתוב מדבר, ומאי כנף אביו? כנף הראוי לאביו לא יגלה.	דאמר רב ענן אמר שמואל:																צ.ז.
ותיפוק ליה משום דודתן																	צ.ז.
לעבור עליה בשני לאוין.																	צ.ז.
ותיפוק ליה משום יבמה לשוק																	צ.ז.
לעבור עליה בשלשה לאוין.																	צ.ז.
ואיבעית אימא: לאחר מיתה.																	צ.ז.
אח מאב ולא מאם והוא בעלה דאם ואנא בריתה דאנתתיה																	צ.ז.
דלא כר' יהודה דמתני'.	רמי בר חמא:																צ.ז.
אח הוא וברי הוא אחתיה אנא דהאי דדרינא אכתפאי																	צ.ז.
משכחת לה בעובד כוכבים הבא על בתו.																	צ.ז.
שלמא לך ברי בת אחתיך אנא																	צ.ז.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

יבמות-נושאים על האנוסה	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
משכחת לה בעובד כוכבים הבא על בת בתו.											■	◊	זצ:
דלאי דדלו דוולא, ליפול בכו סתר פתר: דהאי דדרינא הוא בר ואנא ברת אחוה											○	◊	זצ:
משכחת לה בעובד כוכבים הבא על בת בנו.											■		זצ:
בייא בייא מאח, והוא אב והוא בעל והוא בר בעל, והוא בעלה דאם ואנא ברתה דאיתתיה, ולא יהיב פיתא לאחוה יתמי בני ברתיה											○	◊	זצ:
משכחת לה בעובד כוכבים הבא על אמו והוליד ממנה בת, וחזר ובא על אותה בת, וחזר זקן ובא עליה והוליד ממנה בנים.											■		זצ:
אנא ואת אחי, אנא ואבוך אחי, אנא ואמך אחי											○	◊	זצ:
משכחת לה בעובד כוכבים הבא על אמו והוליד ממנה שתי בנות, וחזר ובא על אחת מהן והוליד ממנה בן, וקריא ליה אחתיה דאימא וקאמרה ליה הכי.											■		זצ:
אנא ואת בני אחי, אנא ואבוך בני אחי, אנא ואמך בני אחי											○	◊	זצ:
הא בהיתירא נמי משכחת לה, כגון ראובן שיש לו שתי בנות, ואתא שמעון ונסב חדא מינייהו ואתא בר לוי ונסב חד מינייהו, וקאמר ליה בריה דשמעון לבר בריה דלוי.											■		זצ:
הגירות שנתגיירו בניה עמה - לא חולצין ולא מייבמין, אפילו הורתו של ראשון שלא בקדושה ולידתו בקדושה, והשני הורתו ולידתו בקדושה.											■		זצ:
וכן שפחה שנשתחררו בניה עמה.											■		זצ:
בני יודן אמתא אשתחרור, שרא להו רב אחא בר יעקב למינסב נשי דהדדי.	[רב אחא בר יעקב]						◆				○	◊	זצ:
והא רב ששת אסך	אמר ליה רבא: [רב ששת]						◆				○	◊	זצ:
הוא אסר ואנא שרינא.	א"ל: [רב אחא בר יעקב]										!		זצ:
מן האב ולא מן האם - כ"ע לא פליגי דשרי, מן האם ולא מן האב - כ"ע לא פליגי דאסיר, כי פליגי - מן האב ומן האם, מאן דשרי - בתר אבא שדינן, דהא בני פלניא קרו להו.											■	◊	זצ:
ורב ששת?											⚡		זצ:
קרו להו נמי בני פלונית.	[רב ששת]										!		זצ:
פליג רב אחא בר יעקב אפילו באחין מן האם, ומ"ט? גר שנתגייר - כקטן שנולד דמי.	איכא דאמר:										■	◊	זצ:
הגירות שנתגיירו בניה עמה - לא חולצין ולא מייבמין	תנן:										⚡	◊	זצ:
מ"ט? לאו משום דאסיר?											⚡		זצ:
לא, דאינה בתורת חליצה וייבום, ושריא לעלמא, ואינה נמי שרו.											!	◊	זצ:
והא קתני אפילו אי אמרת בשלמא אסירי, היינו דקתני אפילו, דאע"ג דראשון הורתו שלא בקדושה ולידתו בקדושה, והשני הורתו ולידתו בקדושה וכשתי אמהות דמו, אפילו הכי אסירי - אלא אי אמרת שרו, מאי אפילו?											⚡		זצ:
דאע"ג דתרווייהו לידתן בקדושה, ואתי לאיחלופי בישראל, אפ"ה שרי.											!		זצ:
הכי נמי מסתברא דשרו, דקתני אפילו אי אמרת בשלמא שרו, היינו דקתני אפילו, דאע"ג דתרווייהו לידתן בקדושה דאתי לאיחלופי בישראל, אפ"ה שרו - אלא אי אמרת אסירי, מאי אפ"ה?	איכא דאמר:										⚡	◊	זצ:
דאע"ג דראשון הורתו שלא בקדושה ולידתו בקדושה, והשני הורתו ולידתו בקדושה, דכשתי אמהות דמי, אפילו הכי אסירי.											!		זצ:
שני אחים תאומים גרים, וכן משוחררים - לא חולצין ולא מייבמין, ואין חייבין משום אשת אח	ת"ש:										⚡	◊	זצ:
היתה הורתן שלא בקדושה ולידתן בקדושה - לא חולצין ולא מייבמין, אבל חייבין משום אשת אח											⚡	◊	זצ:
היתה הורתן ולידתן בקדושה - הרי הן כישראל לכל דבריהן											⚡	◊	זצ:
אין חייבין משום אשת אח	קתני מיהת:										⚡	◊	זצ:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-נושאים על האנוסה	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
חיובא ליכא, הא איסורא איכא																צד:
ה"ה דאפילו איסורא נמי ליכא, ואידי דבעי למיתני סיפא אבל חייבין, תנא נמי רישא אין חייבין.																צד:
הא דאמור רבנן אין אב למצרי, לא תימא משום דשטופי בזמה, דלא ידיע, אבל ידיע - חיישין, אלא אפילו ידיע נמי לא חיישין, דהא שני אחין תאומים, דטפה אחת היה ונחלקה לשתיים, וקתני סיפא: לא חולצין ולא מייבמין, ש"מ אפקורי אפקריה רחמנא לזרעיה, דכתיב: (יחזקאל כ"ג) בשר חמורים בשרם וזרמת סוסים זרמתם.	רבא:															צד:
מעשה בניפטיים הגר שנשא אשת אחיו מאמו, ובא מעשה לפני חכמים, ואמרו: אין אישות לגר.	ת"ש, דאמר רבי יוסי:															צד:
ואלא גר דקדיש, ה"נ לא תפסי בה קדושין																צד:
אלא אימא: אין איסור אשת אח לגר.																צד:
מאי לאו דנסבא אח כשהוא גר																צד:
לא, דנסבא כשהוא עובד כוכבים.																צד:
כשהוא עובד כוכבים, מאי למימרא?																צד:
מהו דתימא, ליגזור כשהוא עובד כוכבים אטו כשהוא גר, קמ"ל.																צד:
כשהלכתי לכרכי הים, מצאתי גר אחד שנשא אשת אחיו מאמו	ת"ש, דאמר בן יאסיין:															צד:
אמרת לך: בני, מן הרשך?																צד:
אמר לי: הרי אשה ושבעה בניה, על ספסל זה ישב ר' עקיבא ואמר שני דברים: גר נושא אשת אחיו מאמו, ואמר: (יונה ג') ויהי דבר ה' אל יונה שנית לאמר - שנית דברה עמו שכינה, שלישית לא דברה עמו שכינה.																צד:
גר נושא אשת אחיו מאמו	קתני מיהת:															צד:
מאי לאו דנסבא אחיו כשהוא גר																צד:
לא, דנסבא כשהוא עובד כוכבים.																צד:
מאי למימרא?																צד:
מהו דתימא, נגזור כשהוא עובד כוכבים אטו כשהוא גר, קמ"ל.																צד:
ומי מהימן?																צד:
כל תלמיד חכם שמורה הלכה ובא, אם קודם מעשה אמרה - שומעין לו, ואם לאו - אין שומעין לן	והאמר ר' אבא אמר רב הונא אמר רב:															צד:
איבעית אימא: מורה ובא היה																צד:
ואיבעית אימא: משום דקאמר הרי אשה ושבעה בניה																צד:
ואיבעית אימא: שאני הכא, דקאמר מעשה אחריןא בהדה.																צד:
ויהי דבר ה' אל יונה שנית לאמר - שנית דברה עמו שכינה, שלישית לא דברה עמו.	אמר מר:															צד:
והא כתיב: (מלכים ב' י"ד) הוא השיב את גבול ישראל מלבא חמת עד ים הערבה כדבר ה' אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי הנביא																צד:
על עסקי נינוה קאמר.	רבינא:															צד:
הכי קאמר: כדבר ה' אשר דבר ביד עבדו הנביא, כשם שנהפך לנינוה מרעה לטובה, כך בימי ירבעם בן יואש נהפך להם לישראל מרעה לטובה.	רב נחמן בר יצחק:															צד:
גר שהיה לידתו בקדושה והורתו שלא בקדושה - יש לו שאר האם ואין לו שאר האב? כיצד? נשא אחותו מן האם - יוציא, מן האב - יקיים, אחות האם מן האם - יוציא	ת"ש:															צד:
מן האב - רבי מאיר אומר: יוציא	[רבי מאיר]															צד:
יקיים	חכמים:															צד:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

Talmud Navigator

יבמות-נושאים על האנוסה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
כל ערוה שהיא משום שאר האם - יוציא, משום האב - יקיים	שהיה רבי מאיר אומר:											
ומותר באשת אחיו ובאשת אחי אביו, ושאר כל העריות מותרות לו - לאיתווי אשת האב												
נשא אשה ובתה - כונס אחת ומוציא אחת, לכתחלה לא יכנס												
מתה אשתו - מותר בחמותו												
אסור בחמותו	ואיכא דתני:											
מותר באשת אחיו	קתני מיהת:											
מאי לאו דנסבה אחיו כשהוא גר												
לא, דנסבה כשהוא עובד כוכבים.												
מאי למימרא?												
מהו דתימא, ליגזור כשהוא עובד כוכבים אטו כשהוא גר, קמ"ל.												
נשא אשה ובתה - כונס אחת ומוציא אחת, לכתחלה לא יכנס.	אמר ר:											
השתא אפוקי מפיך, לכתחלה מיבעיא?												
התם קאי, והכי קאמר: הך דאמור רבנן יקיים, לכתחלה לא יכנס.												
מתה אשתו - מותר בחמותו												
אסור בחמותו.	ואיכא דתני:											
חדא כר' ישמעאל, וחדא כר' עקיבא												
מאן דאסר - כר' ישמעאל												
חמותו לאחר מיתה באיסורא קיימא	דאמר: [רבי ישמעאל]											
וגבי גר גזרו ביה רבנן												
ומאן דשרי - כרבי עקיבא												
חמותו לאחר מיתה קלש ליה איסורא	דאמר: [רבי עקיבא]											
וגבי גר לא גזרו ביה רבנן.												
חמש נשים שנתערבו ולדותיהן, הגדילו התערובות ונשאו נשים ומתו - ארבעה חולצין לאחת ואחד מייבם אותה, הוא ושלושה חולצין לאחת ואחד מייבם, נמצאו ארבע חליצות וייבום לכל אחת ואחת.												
ודוקא מיחליץ והדר יבומי, אבל יבומי ברישא לא, דקפגע ביבמה לשוק.												
מאי הוא ושלושה חולצין לאחת?												
דלא תימא ליבמינהו חד לכולהו, אלא כל חד וחד מייבם חדא דלמא מתרמיא ליה דידיה.												
מקצתן אחין ומקצתן שאין אחין. האחין חולצין, ושאין אחין מייבמין.	תנו רבנן:											
מאי קאמר?												
הכי קאמר: מקצתן אחין מן האב ומקצתן אחין מן האם - אחין מן האם חולצין, ואחין מן האב מייבמין.	רב ספרא:											
מקצתן כהנים ומקצתן שאינם כהנים - כהנים חולצין, שאינם כהנים מייבמין.												
מקצתן כהנים ומקצתן אחין מן האם - אלו ואלו חולצין ולא מייבמין.												